

vil de til Gengæld ganske vist fremtidig fritage alle Arbejdsgiverne for enhver Art af Præmie. Den praktiske Følge af de Konservatives Forslags Vedtagelse vilde blive denne, at Invalididentynderne i den kommende Tid modtog 4—5 Mill. Kr. mindre om Aaret, og at Arbejdsgiverne sparede disse 4—5 Mill. Kr. aarlig. Dette er, sagt i korte Træk, Summen af det konservative Forslag, og vi kan derfor ikke billige det.

Af Flertallets Ændringsforslag er der enkelte, vi kan tiltræde. Det gælder Forslaget under Nr. 16 om en forandret Fordeling af Udgifterne mellem Kommune og Stat. Vi vil, uanset hvordan det gaar med de forskellige andre Bestemmelser, være villige til at fordele denne Udgift med $\frac{3}{5}$ til Staten og $\frac{2}{5}$ til Kommunerne.

Ligeledes kan vi tiltræde Forslaget om at give Kommunalbestyrelserne Ret til altid at udtale sig om de forskellige Ansøgninger, som er foreslaaet under Nr. 25, og ogsaa Forslaget under Nr. 19 kan vi give vor Tilslutning. Derimod kan vi ikke blandt Flertalsforslagene tiltræde Forslaget om at vende tilbage til en mere talstærk Invalideforsikringsret. Den Besparelse, som man her havde foretaget i Regeringsforslaget, mener vi kan opretholdes, idet vi jo tænker os en anden Ordning med Hensyn til hele Afgørelsen af Ansøgningerne. Og ikke heller mener vi at kunne gaa med til Begrænsningen af Ansørgernes Ret til at kende de Aktstykker, der foreligger ved deres Sagers Behandling. Naar det skal være en Forsikringsordning, hvor der til syvende og sidst under retslige Former træffes en Afgørelse, maa man ogsaa følge den sædvanlige Retsregel, at de Mennesker, som Sagen gælder, maa kunne faa Adgang til at kende de paagældende Aktstykker.

Naar vi sætter os imod de Ændringsforslag, som saaledes stilles, og Regeringsforslaget i den Skikkelse, det vilde faa, hvis disse Forslag vedtoges, er dette imidlertid ikke Udtryk for, at vi ikke ønsker at foretage betydningsfulde Ændringer i Invalidelovgivningen. Tværtimod er det et Udtryk for, at vi ønsker at foretage Ændringer af mere gennemgribende Karakter, som efter vor Mening virkelig kan fjerne Misforholdene og samtidig bringe en rimelig Nedgang i Udgifterne.

Det første Spørgsmaal, der her melder sig, og som vi har peget paa gennem vore Ændringsforslag — den Gruppe af Ændringsforslag, ved hvilke vi ligesom fremsætter en nogenlunde samlet Plan til en Omordning af Invalidelovgivningen —, angaar den Gruppe af Misforhold, som jeg

nævnte før, de Tilfælde, hvor Mennesker har Invaliderende, uden at de efter den bestaaende Ordning burde have det. Med Hensyn til dem foreslaar vi, for øvrigt i Tilslutning til en Tanke, som har været fremme fra Sogneraadforeningernes Side, at der regelmæssigt bør foregaa en Gennemgang af Invalididentyndernes Forhold. Vi foreslaar en saadan Prøvelse foretaget hvert femte Aar, og vi foreslaar, at man skal begynde allerede nu i Aar, i Efteraaret 1927, saaledes at Kommunalbestyrelserne skal indsende til Invalideforsikringsretten en Fortegnelse over Rentenynderne i Kommunerne med Angivelse af de Tilfælde, hvor man mener, at den ene eller den anden uberettiget nyder denne Rente, og Retten skal da tage disse Sager op, i første Række de Sager, som Kommunalbestyrelserne særlig peger paa. For at lette Afgørelsen foreslaar vi endvidere, at det skal være muligt for Retten i en Overgangstid, f. Eks. paa indtil 5 Aar, at yde et mindre Beløb til Folk, som man mener bør skydes ud, men hvor den almindelige Følelse dog siger, at det vil være meget haardt pludselig at skyde dem ud fra den Nydelse, som de i Øjeblikket har. Ad denne Vej tror jeg, der vil kunne opnaas en ganske betydelig Besparelse, og en tilsvarende Besparelse vil utvivlsomt ogsaa i den nærmeste Tid kunne naas derigennem, at man ikke udbetaler Rente, før Sygekassehjælpen er ophørt, saaledes at der ikke kommer en Art Dobbeltbetaling.

Men med Hensyn til dem, der opfylder Betingelserne efter Lovgivningen af 1921, har vi stillet et Ændringsforslag om, at de Rentenydere, der har faaet tilkendt Renten før det Tidspunkt, da Loven antages at træde i Kraft, skal beholde den, saa længe deres Erhvervsevne er nedsat efter Reglerne i den nugældende Lov. Naar vi foreslaar dette, tager vi ikke dermed Stilling til det rent juridiske Spørgsmaal. Om det er der jo forskellige Meninger, men vi er i vort Parti alle af den Opfattelse, at det ikke vil være stemmende med Billighed at foretage en Nedsættelse af Renten for 80—90 pCt. af dem, der nu har faaet den, ja, for manges Vedkommende endogsaa fuldkommen at fjerne dem fra den Rentenydelse, som de hidtil har haft, ved de nye Bestemmelser om Alderen som Grundlag for Invaliditetsbegrebets Bestemmelse. Derfor har vi stillet vort Forslag i denne Henseende, som ærede Medlemmer vil finde i Ændringsforslagenes Række under Nr. 4, og jeg maa anbefale dette Forslag til Vedtagelse.

Med Hensyn til den Maade, hvorpaa det fremtidig skal afgøres, hvem der skal